

Ett enda dop

Jag uppmanar er alltså, jag som är fånge för Herrens skull, att leva värdigt er kallelse, alltid ödmjuka och milda. Ha fördrag med varandra i tålmod och kärlek. Sträva efter att med friden som band bevara den andliga enheten: en enda kropp och en enda ande, liksom ni en gång kallades till ett och samma hopp. En är Herren, en är tron, ett är dopet, en är Gud och allas fader, han som står över allting, verkar genom allt och finns i allt. EFES. 4:1-6

UNDER MER ÄN 30 ÅR har Stockholms katolska stift och Svenska Missionskyrkan fört samtal med varandra. Dessa har hittills rört vår gemensamma situation som kyrkor. Under de senaste åren har vi också samtalat om den gemensamma uppgiften att föra evangelium vidare i det svenska samhället, redovisad i dokumentet *Mission och kyrkosyn 2001*. I mötet med varandras traditioner har vi utarbetat pastorala råd och anvisningar för ekumeniska äktenskap och gemensam vigselgudstjänst. Vi har ägnat mindre uppmärksamhet åt det gemensamma i tro och tradition.

GRUNDEN FÖR VÅRA SAMTAL är Jesu bön om enhet bland sina lärjungar. Denna bön är mer än en uppmaning till försoning och ett tecken för att världen skall tro.¹ Den rör vid själva identiteten som Guds folk och vad det innebär att vara kyrka.² Kallelsen till enhet är alltså mer än yttre manifestation – den handlar om vårt eget andliga liv som svar på budskapet om att Gud först möter oss med sin nåd. Kyrkans fördjupning av sin tro och enskilda människors helgelse i sanning växer fram ur Jesu bön om enhet.³

VARJE SYNLIKT STEG vi tar mot enhet är viktigt. Utvecklingen sedan 1960-talet för oss sakta, men säkert, närmare varandra. De europeiska riktlinjerna för samarbete mellan kyrkorna i Europa, *Charta Oecumenica*, talar om skillnader som fortfarande hindrar den synliga enheten. Framför allt gäller det uppfattningar om kyrkan, sakramenten och kyrkans ämbeten. Jesus Kristus har uppenbarat sin kärlek och försoningens hemlighet på korset. I hans efterföljd vill vi göra allt som står i vår makt att övervinna det som fortfarande är kyrkoskiljande.

I dokumentet förbinder sig kyrkorna att i den heliga Andens kraft verka för Jesu Kristi kyrkas synliga enhet i en enda tro som tar sig uttryck i att vi ömsesidigt erkänner varandras dop, lever i en eukaristisk gemenskap, i gemensamt vittnesbörd och gemensam tjänst.⁴

OCKSÅ I SVERIGE tar vi små steg på vägen mot att Kristi kyrka en dag ska vara en. Tillsammans med andra kyrkor har vi i Sveriges kristna råd studerat vilka dessa steg kan vara. Studiegruppen *Tro, dop, medlemskap* föreslog att medlemskyrkorna i SKR skulle undersöka möjligheterna att officiellt erkänna varandras dop som ett giltigt dop, förrättat i rent vatten och i den Treeniges namn. Vi uppmanas också att ta till vara det gemensamma

¹ Joh. 17:21

² Joh. 17:22

³ Joh. 17:17, 23

⁴ *Charta Oecumenica* svensk övers.: SKR:s skriftserie nr 1, 2001, s. 13f.

arvet i symbolspråk samt i ord och bild som kan tydliggöra det rika bibliska innehållet i dopets teori och praxis.⁵

VÅRT GEMENSAMMA DOP, som förenar oss med Kristus i tron, utgör ett grundläggande enhetsband. Vi är *ett folk* och är kallade att bekänna och tjäna *en enda Herre* på varje ort och i hela världen.⁶ I våra båda kyrkor är vi överens om att det första steget på trons väg är att ta emot den nåd Gud ger oss genom dopet. Dopet, med sitt starka symbolspråk om liv och död, nyfödelse och växande i tron, för oss in i det kristna livet. Det är tecken på Guds rike och den kommande världens liv.

VI DELAR EN GRUNDHÅLLNING, att den som döps inlemmas i Kristi kropp samtidigt som svaret på Guds nåd, den döptes personliga gensvar i tro, betonas. Vi delar också en gemensam liturgisk utveckling av att tydligare se dopet som en del av församlingens gudstjänst. Den tro som vi döps i är hela Kristi kyrkas skatt. Varje dop utgör en påminnelse för dem som är närvarande om det egna dopets gåva och förpliktelser. Att i tro förnya dopet hör till de viktiga stegen på livsvägen.

VI GLÄDER OSS ÖVER den enhet i synen på dopet som vi i praktiken redan har. Denna glädje vill vi ta fasta på och utveckla i stället för att sörja över det vi ännu inte har gemensamt. Vi behöver till bristningsgränsen utnyttja vår gemensamma tro på dopet. Bara så kan vi komma vidare.

Påven Benedikt XVI använder sig av dopet som enhetstecken när han talar om de kristnas gemenskap: "Den är grundad i den övernaturliga verkligheten av ett enda dop som gör oss till lemmar i Kristi enda kropp." ⁷ Missionskyrkan skriver för sin del att "dopet till sin karaktär är gränsöverskridande och leder till att alla döpta är ett i Kristus".⁸

ATT ERKÄNNA VARANDRAS DOP ser vi därför som ett avgörande steg framåt på vägen till den fulla, synliga och sakramentala enheten i Jesu Kristi kyrka. Att våra två kyrkor vill proklamera detta erkännande tydligt i en gudstjänst innebär förnyad bekräftelse inför Gud och varandra av vår vilja att ta ytterligare steg på enhetens väg. Samtidigt vill vi med detta erkännande uppmana också andra kyrkor och samfund inom SKR att undersöka om liknande erkännanden kan göras som steg på enhetens väg.

VI - *Stockholms katolska stift och Svenska Missionskyrkan* - VILL

I TROHET MOT JESU BÖN OM ENHET OCH APOSTELN PAULUS UPPMANING ATT MED FRIDEN SOM BAND BEVARA DEN ANDLIGA ENHETEN

- **ERKÄNNA VARANDRAS DOP SOM ETT TECKEN PÅ VÄG MOT DJUPARE ENHET;**
- **TILLSAMMANS FÖRNYA DOPETS GÅVA OCH FÖRPLIKTELSE;**
- **UPPMANA ANDRA KYRKOR OCH SAMFUND I SVERIGES KRISTNA RÅD ATT UNDERSÖKA FÖRUTSÄTTNINGARNA FÖR ÖMSESIDIGA DOPERKÄNNANDEN.**

⁵ *Tro – dop – medlemskap*, SKR:s skriftserie nr 6, 2004, s. 68f.

⁶ *Dop, nattvard ämbete*, Faith and Order 1982, DOPET II:6

⁷ *Hälsning till de kristna i Köln*, 19 augusti 2005

⁸ *Trons grund och innehåll*, Svenska Missionskyrkans konstitution